

me for forslaget. Men samtidig ser vi frem til, at vi kan få en stilfærdig behandling af et egentligt lovforslag.

Helge Sander (V):

Så vil jeg i al stilfærdighed udtrykke glæde over, at et meget stort flertal er med til at bære det her forslag igennem, for jeg synes, det er en god dag for alle a-kassemedlemmer.

Forslaget betyder, at man fra den 1. januar 1998, altså næste år, på sin a-kasseopkrævning kan se præcis, hvad der går til administration i de enkelte kasser. Og når det er væsentligt, så er det, fordi der er kolossale forskelle på de beløb, der opkræves i de enkelte kasser, og det synes vi det er rimeligt, at det enkelte medlem har mulighed for at se måned for måned.

Der er allerede nogle a-kasser, som oplyser disse beløb, og det er der grund til at sige tak for, men det, der er det afgørende, er, at dette gode eksempel nu skal efterfølges af alle de andre, således at alle får den samme oplysning.

Med andre ord: Det, der sker i dag, er, at 2,6 mia. kr. nu kommer frem i dagens lys.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslaget.

Afstemning

Ændringsforslaget til teksten vedtoges uden afstemning.

Beslutningsforslaget som helhed sattes herefter til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning vedtoges enstemmigt med 110 stemmer.

Formanden:

Arbejdsministeren vil få meddelelse om denne beslutning.

Den næste sag på dagsordenen var:

15) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 85:

Forslag til folketingsbeslutning om sikring af organisationsfriheden.

Af Helge Sander (V), Bendt Bendtsen (KF), Tom Behnke (FP) og Kristian Thulesen Dahl (DF) m.fl. (Fremsat 18/12 96. Første behandling 22/1 97. Betænkning 30/4 97).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 48 (V, KF, FP og DF) stemte for, 60 (S, SF, RV, EL og CD) imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

16) Anden behandling af lovforslag nr. L 154: Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsmiljø.

Af arbejdsministeren (Jytte Andersen). (Fremsat 30/1 97. Første behandling 26/2 97. Betænkning 7/5 97).

Der var stillet 8 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Poul Erik Dyrland (S): Lovforslaget, som vi nu behandler, er kommet til verden på baggrund af et stærkt ønske fra arbejdsmarkedets parter. Parterne er i denne sammenhæng Amtsrådsforeningen, Kommunernes Landsforening, SALA, Dansk Arbejdsgiverforening, LO, Akademikerne Centralorganisation og FTF m.fl., som alle i

fællesskab har ønsket, at der skabes lovhjemmel for, at de parter på arbejdsmarkedet, der måtte ønske det, skal have mulighed for på en anden måde end beskrevet i arbejdsmiljølovens §§ 6 og 7 at organisere sikkerheds- og sundhedsarbejdet, sådan at det passer bedst muligt ind i den enkelte virksomheds struktur.

Den måde, lovforslaget er formuleret på, er en direkte opfølgning af parternes ønske om, hvordan man gerne vil have det.

Arbejdsmarkedsudvalget har efter første behandling behandlet lovforslaget, og vi kan konstatere, at der stadig er stor opbakning til forslaget fra parternes side.

Vi skal nu her om lidt stemme om 2 ændringsforslag, stillet af Venstre og De Konservative. Det er 2 ændringsforslag, som går fuldstændig imod et enigt arbejdsmarked, og som betyder, at man kan gøre fuldstændig, som man vil og har lyst til, ved organiseringen af sikkerheds- og sundhedsarbejdet ude på arbejdspladserne.

At Venstre kan komme i tanker om at stille sådanne ændringsforslag, kan ikke overraske nogen. Med den holdning, man har til miljø og arbejdsmiljø i det parti, kan man tiltro dem alt. I øvrigt afslørede førstebehandlingen, at man er fuldstændig ligeglad med i Venstre, hvad arbejdsmarkedets parter siger og ønsker.

Men det er for os i Socialdemokratiet meget, meget overraskende, at Det Konservative Folkeparti er medforslagsstillere. Jeg vil gerne citere et afsnit af De Konservatives ordførertale fra førstebehandling:

»Vi må sige fra konservativ side, at vores aftalesystem og den såkaldte frihed for arbejdsmarkedets parter igennem lang tid har været baseret på forholdet mellem LO og DA, for nu at tage det helt overordnede. Det skal vi selvfølgelig ikke glemme. Det er ikke det samme som at sige, at sådan skal det være. Det må komme an på udviklingen i de pågældende organisationer, organisationsprocent osv., hvor repræsentative de pågældende organisationer er i fremtiden.

Hvis virksomhederne vil klare sig uden deres samarbejdsorganisationer, skal vi selvfølgelig indrette lovgivningen efter det, men sådan ser det altså ikke ud lige nu, og derfor er vi indforstået med kravet om en dobbeltafte, sådan som det fremgår af det nye stk. 3 i § 8.«

Altså en tilslutning og en opbakning til parterne og lovforslaget. Vi kan altså konstatere, at De Konservative løber fra alt, hvad de sagde under førstebehandlingen, at De Konservative

vender ryggen til et enigt arbejdsmarked i denne sag, at De Konservative nu bryder med det traditionelle gode samarbejde, der har været mellem Folketinget og arbejdsmarkedet i arbejdsmiljøspørgsmål, når parterne i enighed har henvendt sig til Folketinget, og at De Konservative drejer 180 grader i løbet af ganske kort tid og hellere vil følge Venstres håbløse linje frem for at følge et enigt arbejdsmarked.

Har vi ikke noget selvstændigt Konservativt Folkeparti mere? Der er i hvert fald noget, der tyder på det. Kan vi ikke mere regne med De Konservative som et selvstændigt parti ved forhandlingsbordet og her i salen? Det er vi socialdemokrater i hvert fald interesseret i at få noget at vide om, og jeg er temmelig sikker på, at arbejdsmarkedets parter også er meget interesseret i at få svar på dette spørgsmål.

Efter at Arbejdsmarkedsudvalget har afgivet betænkning, er der stillet et spørgsmål til arbejdsministeren. Spørgsmålet er endnu ikke besvaret, og på den baggrund skal jeg anmode om, at lovforslaget sendes tilbage til Arbejdsmarkedsudvalget efter andenbehandling.

Charlotte Antonsen (V):

Som Venstre også tilkendegav ved førstebehandling, mener vi selvfølgelig, at det er en god idé, at der bliver større frihed til at organisere sikkerhedsarbejdet på den enkelte virksomhed, og det er jo det, forslaget lægger op til.

Men så er der altså også i lovforslaget nogle begrænsninger på virksomhedernes mulighed for selv at tilrettelægge arbejdet.

Den ene begrænsning er, at arbejdsministeren får bemyndigelse til at lave regler. Det mener vi er fuldstændig unødvendigt. Det er det, vi angiver med ændringsforslaget.

Og den anden er, at der skal være en aftale mellem parterne, før virksomhederne kan lave deres egen organisering af dette arbejde. Det er også et fuldstændig unødvendigt krav, så vores ændringsforslag betyder naturligvis, hvis de bliver vedtaget, en forbedring af lovforslaget.

Hr. Dyrlund gør et stort nummer ud af, at når LO har talt, så skal man bare følge trop. Jeg må minde hr. Dyrlund om, at der her er tale om et lovforslag, som vi behandler i Folketinget, og det er faktisk trist, synes jeg, at konstatere, at den tilknytning mellem Socialdemokratiet og LO, man har diskuteret i så mange år, faktisk eksisterer i virkeligheden. Socialdemokraterne kan ikke rokke med ørerne, medmindre de først har spurgt i LO.

Venstre føler sig ikke bundet af nogen organisationer. Vi ser på de enkelte forslag, og vi forsøger at forbedre dem, hvis der er muligheder for det.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrlund (S):

Jamen det er jo det rene vrøvl, fru Charlotte Antonsen står her og siger. Tilsyneladende er det ikke gået op for fru Charlotte Antonsen endnu, at det her ikke er et LO-forslag. Det er et ønske fra samtlige arbejdsmarkedets parter i fuld enighed, fru Charlotte Antonsen. Det har intet med LO at gøre. Det har noget at gøre med det samlede arbejdsmarked, og det er for os utrolig vigtigt i disse spørgsmål, at vi viser respekt for de ønsker, man kommer med for at få det til at fungere.

Jeg ser ikke noget som helst urimeligt i, at man laver nogle reguleringer af det her. Det er jo egentlig også det, arbejdsmarkedets parter har ønsket. De finder det ikke overflødigt, at man skal lave en organisationsaftale, og at den organisationsaftale skal ligge inden for visse rammer. Det er det værd at lytte til; men det ønsker man ikke i Venstre. I Venstre ønsker man suverænt at køre sin egen linje, uanset hvad parterne – de meget vigtige samarbejdsparter, vi har på arbejdsmarkedet – måtte ønske i de her sager.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Venstre har stor respekt for parterne og for den danske model i øvrigt, men det fratager os altså ikke vores ønske om selv at tage stilling til lovforslag i Folketinget.

Når hr. Dyrlund siger, at der er tale om de samlede parter, og at der ikke er tale om LO, så bliver jeg nødt til at stille et helt præcist, konkret spørgsmål: Støtter LO dette forslag, eller er LO imod det? Og er LO's holdning ikke afgørende for den socialdemokratiske ordførers holdning? Det er jo det, der lige er blevet sagt ved behandlingen her.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrlund (S):

For os er det utrolig afgørende, hvad arbejdsmarkedets parter samlet kommer og siger til os. Det har vi sagt i så mange sammenhænge ved tidligere lejligheder, og det vil vi også sige fremover. Det ved fru Charlotte Antonsen udmærket godt.

Tom Behnke (FP):

Fremskridtspartiet går helt klart ind for, at arbejdsmiljøet skal forbedres. Fremskridtspartiet går helt klart ind for, at det skal forbedres også ved en øget fleksibilitet, således at man ud i alle kroge får mulighed for at forbedre arbejdsmiljøet. Fremskridtspartiet har den opfattelse, at vi skal forbedre arbejdsmiljøet for alle på arbejdsmarkedet og ikke kun for nogle.

Hr. Poul Erik Dyrlund siger, at arbejdsmarkedets parter har indstillet osv. osv., vi hører hele tiden, at det er arbejdsmarkedets parter, men hvem er arbejdsmarkedets parter? Ja, det kommer an på, hvem det er, der siger det, for når det er Socialdemokratiet, der taler om arbejdsmarkedets parter, så er det fagforeningerne og arbejdsgiverforeningerne, men når jeg taler om arbejdsmarkedets parter, så er det både arbejdsgiverforeninger og fagforeninger, men det er sandelig også alle dem, som ikke er organiseret. Arbejdsmarkedets parter er for mig at se alle lønmodtagere i det her land og alle arbejdsgivere i det her land, og sådan bør det også være.

Forslaget her er for mig at se en del af det pres, man udøver, for at så mange i Danmark som overhovedet muligt skal være organiseret, til trods for at Danmark jo altså er et af de lande i verden – hvis ikke det land i verden – hvor absolut flest lønmodtagere er organiseret.

Fremskridtspartiet er imod, at man øger det pres. Fremskridtspartiet er imod, at man gør mere for at lave organisationstvung eller organisationspres i Danmark. Vi er i Fremskridtspartiet for et godt arbejdsmiljø, men vi er for et godt arbejdsmiljø for alle lønmodtagere, og det skal ikke være sådan, at de muligheder, man giver for fleksibilitet, skal styres og dikteres af de store fagforbund i Danmark. Det må være sådan, at virksomhederne og også de ansatte i de virksomheder, hvor man ikke er organiseret, også skal have den mulighed. De skal have de samme muligheder som andre lønmodtagere.

Derfor er vi i Fremskridtspartiet glade for ændringsforslag nr. 5 og 6, som vi naturligvis støtter. Vi støtter også ministerens ændringsforslag, som er af teknisk karakter, men må sige, at vi stemmer imod de øvrige ændringsforslag. Og i det omfang V og K's og Fremskridtspartiets ændringsforslag ikke bliver vedtaget, må vi desværre stemme nej til det samlede forslag ved tredjebehandling.

Jette Gottlieb (EL):

Det forslag, vi nu behandler, er det forslag, der i pressen kom til at gå under kodeordet »supertillidsmanden«. Forslaget har forandret sig siden og er blevet modificeret, men »supertillidsmanden« lever endnu. Der er færre krav til hans optræden, men han er der.

Det synes vi ikke om, og Enhedslisten har derfor stillet nogle ændringsforslag, der præciserer, hvordan arbejdsmiljøet konkret kan forbedres ude i virksomhederne dels gennem en forbedret uddannelse af sikkerhedsrepræsentanterne, dels gennem en præcisering af sikkerhedsrepræsentanternes rettigheder og muligheder. Derfor er det vigtigt, at Enhedslistens ændringsforslag bliver vedtaget.

Og også Enhedslisten glæder sig i øvrigt til en fornyet udvalgsbehandling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 forkastedes, idet 13 stemte for, 90 imod.

Ændringsforslag nr. 2 forkastedes, idet 13 stemte for, 92 imod.

Ændringsforslag nr. 3 forkastedes, idet 13 stemte for, 93 imod.

Ændringsforslag nr. 4 forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 5 forkastedes, idet 47 stemte for, 61 imod.

Ændringsforslag nr. 6 forkastedes, idet 49 stemte for, 61 imod.

Ændringsforslag nr. 7 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 8 forkastedes, idet 13 stemte for, 94 imod.

§ 1, således ændret, og § 2 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

17) Anden behandling af lovforslag nr. L 155: Forslag til lov om seniorydelse.

Af arbejdsministeren (Jytte Andersen).

(Fremsat 30/1 97. Første behandling 26/2 97.

Betænkning 7/5 97).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

§§ 1-13, ændringsforslaget, § 14, således ændret, og §§ 15-18 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.